

ספרי' - אוצר החסידים - ליובאוויטש

קובץ
שלשלת האור

שער
אחד עשר

היכל
רביעי

מאמר
אז תשמה בתולה במחול

מאת

כ"ק אדמו"ר הרב הגאון הגדול החסיד
והעניו אור עולם מופת הדור איש אלקים
קדוש וטהור כ"ק שם תפארתו

מוה"ר דובער נבג"מ זי"ע

— אדמו"ר האמצעי —

יוצא לאור בפעם הראשונה מכת"י

על ידי מערכת

„אוצר החסידים“

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקוויי

שנת חמשת אלפים שבע מאות שבעים וארבע לבריאה

פתח דבר

לקראת ש"פ עקב, כ"ף מנחם-אב הבעל"ט, יום הסתלקות-הילולא השבעים של כ"ק הרה"ג והרה"ח וכו' המקובל מוהר"ר לוי יצחק ז"ל נ"ע שניאורסאהן, אביו של כ"ק אדמו"ר זי"ע – הננו מו"ל בזה מאמר ד"ה „אז תשמח בתולה במחול“, מאת כ"ק אדמו"ר האמצעי.

מאמר זה קשור גם כן ליום ט"ו באב, אשר „לא היו יו"ט לישראל כחמשה עשר באב וכיוהכ"פ שבהן בנות ישראל כו' יוצאות וחולות בכרמים כו' וביום שמחת לבו זה בנין ביהמ"ק בב"א" (תענית כו, ב).

המאמר נדפס כאן בפעם הראשונה, מתוך ביכל כתי"י שנתגלה לאחרונה. ובסיום המאמר רשום: זה התורה ששמעתי מאדמו"ר מהר"ד ק"ק לאובאוויץ שנת תקע"ז, לפ"ק, ומסגנון הדברים ניכר שהוא רשימת השומעים.

ויהי רצון אשר זכות הדפסת ולימוד והפצת תורת הדא"ח של רבותינו נשיאינו יחיש וימהר את גאולת ופדיית הספרים, שיוחזרו לבעליהם ומקומם האמיתי, היא ספריית רבותינו נשיאינו בב"א.

בשולי העמודים באו מראי מקומות וציונים – נערכו ע"י הרה"ת ר' אלי' שי' מטוסוב, והרה"ת ר' גבריאל שי' שפירא.

מערכת „אוצר החסידים“

ט"ו מנחם-אב, ה'תשע"ד
ברוקלין, נ"י.

OZ TISMACH B'SULO B'MOCHOIL

Copyright © 2014 by

KEHOT PUBLICATION SOCIETY

770 Eastern Parkway / Brooklyn, New York 11213

Tel. (718) 774-4000 / Fax 774-2718

editor@kehot.com

Order Department:

291 Kingston Avenue / Brooklyn, New York 11213

(718) 778-0226 / Fax 778-4148

www.kehot.com

The Kehot logo is a trademark of Merkos L'Inyonei Chinuch.

All rights reserved.

Printed in the United States of America

אזי תשמח בתולה במחולכי כו', הנה ידוע³ המשל מהבעש"ט ז"ל ממדריגות⁴ הבלולים (הנק' שווינדל טרעפ) אשר העומד למטה בסמוך לעמוד רואה ומביט למעלה, וכשיעלה למעלה יותר מפני שצריך לסבב את העמוד הרי הוא נראה כמתרחק למטה ואינו רואה כלום למעלה, ואח"כ חוזר ונראה וחוזר ואינו נראה, ועד"ז כמה פעמים כידוע, והנמשל יובן ע"פ הקדמה בתחילה להבין ענין עליית המלכות בפנים שצ"ל להיות תחלה בבחי' אהור באחור ואח"כ בבחי' נקודה תחת היסוד כו' עד שעומדת פכ"פ ממש כידוע⁵ בע"ח.

מאחוריו כדי שיבא למעלה שניה הרי בינתיים הוא מאחורי העמוד ואז אינו רואה כלום הרי נראה כאילו מתרחק כו' ובאמת אז הוא יותר קרוב שהרי ע"ז יבא למעלה שניה לראות בטוב יותר וכן אח"כ לעלות בכל המעלות ממעלה למעלה צריך מקודם לסבב העמוד מאחוריו ואז אינו רואה כו' ובמלכים א' סי' ו' ובלולים יעלו וע"ש בפרש"י שזהו ענין שוינדעל טרע"פ וכ"כ בלשון אשכנז שם ורש"י קראו שווינדעל שטיין) כו' כמו כן מבואר בע"ח בעליות המלכות להיות פכ"פ צ"ל מקודם אב"א כו'. וראה עוד במשל השווינדעל טרע"פ: באור תורה להה"מ ר"פ עקב (סקנ"ט): ור"י בע"ש זלה"ה אמר משל לזה אחד הולך במסיבה שקורין שווינדל טרעפ כשהוא למטה רואה את האור שלמעלה, ואח"כ כשהולך להלאה והולך בצד אינו רואה. וראה עוד אר"ת שם על אגדות חז"ל ד"ה אל יפטור (סתר"ז). [ובציונים שם מציין לספר בן פורת יוסף פ' וירא בשם הה"מ]. אוה"ת להצ"צ עקב ע' תקכ. המשך תער"ב ח"ב ע' תשכב ואילך. ד"ה ויענך תשי"ז (תורת מנחם ח"כ ע' 209). ובנסמן לעיל לתחילת המאמר.

(4) ממדריגות הבלולים: ע"פ מלכים א ו, ח: ובלולים יעלו על התיכונה. וברש"י שם: ובלשון אשכנז שווינדל שטיין ושם המורגל שווינד"ל שטי"ג. וראה גם רש"י יחזקאל מא, ז. וראה אוה"ת שבערעה הקודמת.

(5) כידוע בע"ח: [בכתי"ב: כמ"ש בע"ח]: ראה ע"ח שלי"פ פ"ז. שער הפסוקים האריוז"ל פ' שמות (ד"ה והנה בזה תבין). ועוד. וראה משנת חסידים מס' תפלת האצילות פ"ח מ"ג.

(1) אז תשמח: המאמר נדפס כאן מכת"י 3037 (קסא, א) ובסופו רשם המעתיק: זה התורה ששמעתי מאדמו"ר מהר"ד ק"ק לאובוויץ שנת תקע"ז לפ"ק. ונמצא גם בהכת"י: 38 (קמט, א). 107 (קג, א). לכללות המאמר ראה ד"ה זה בשינויים בסה"מ תקס"ה ח"א ע' ריד. ובשינויים והגהות באוה"ת נ"ך (כרך ב) ע' תתפד. ועוד ע"פ זה: בלקו"ת שמע"צ פו, ג. אוה"ת נ"ך (כרך א) ע' שעב ואילך [ובאוה"ת שם: מדברי אדמו"ר סד"ה או תשמח הבנתי כי עכשיו השייכים לבחי' בתולה כו']. וראה עוד מאמרי אדהאמ"צ דרושי חתונה ח"ב ע' תר וע' תשכח. אוה"ת נ"ך (כרך א) ע' תכח. ד"ה אז תשמח בסה"מ תרל"ט ח"ב ע' תרצא [נדפס גם בסה"מ תרנ"ד ע' שלד]. ובמובא בספר הערכים חב"ד מערכת, "אז" ע' פד ואילך.

(2) אז תשמח בתולה במחול: ירמ"י לא, יב.

(3) ידוע המשל מהבעש"ט ז"ל: בסה"מ תקס"ה שם מוסיף על משל זה: „אשר בו מלוּבש הנמשל עמוק מאד, סודות התורה מה שמבאר ר' חיים וויטאל בס' ע"ח כולו, הליבש זה [הבעש"ט] במשל אחד". ובאוה"ת נ"ך ח"ב שם: הנה הבעש"ט אמר משל ממעלות אחורנית הנקרא בלשון אשכנז שווינדעל טרע"פ אשר כשעומד אצל העמוד רואה למעלה (ר"ל שרואה הצורה שנחלק בראש העמוד עד"מ) וכשנצרך לו לילך למעלה השנייה שהוא יותר גבוה ממעלה הראשונה ואז יתקרב יותר אל הצורה אשר בראש העמוד צריך מקודם לסבב העמוד עד שנראה כאילו מתרחק ומסתתר (כי כשמסבב העמוד

וביאור הדברים יובן ע"ד דוגמא בעבודה שבלב האדם בתפילה, שידוע שיש ב' מיני אהבה, האחד האהבה הבאה מחמת ההתבוננות בגדולת א"ס ב"ה כידוע, והנה ידוע דהפנים נק' מה שמלפנים באדם, דהיינו בחב"ד שבראשו וראי' ושמיעה וריח כו' החושים הפנימיים שבהם עיקר החיות הרוחני ולכך נק' פנים ע"ש הפנימיות, משא"כ מאחורי העורף אין שם מכל הארות החיות כאלה רק בבחי' חיצוני' ואחוריים בלבד, ולכך אין באחורי העורף רק עצמות בלבד כו' ונקרא בחי' אחוריים בכלל כידוע' ומבואר במ"א, וא"כ מה שנפעל' מחמת ההתבוננות שבמוח נק' פנים דהיינו שקיבל ההארה האלוקי' בבחי' הפנימית שבו והוא המוחין שבראש כו', והאהבה הב' היא אשר לא תבא ע"י התבוננות השג' אלא אהבה בלי טעם ודעת כידוע שלפעמים יתפעל האדם באהבה במעט התבוננות ולפעמים לא יועיל גם עומק ההתבוננות כו', מפני שאהבה זו שבלי טעם ודעת, היינו שלא תוכל להתקבל בחי' הפנימית אלא בבחי' החיצונית ואחוריים דמאחורי העורף הנק' אחוריים דחכ' בכלל כנ"ל, והטעם לזה הוא לפי שכל התעוררות אהבה באדם באה מלמעלה למטה ע"י אתעדל"ת כידוע שהוא מבחי' מ"נ ומ"ד כו', ע"כ בבא אור המ"ד על הנפש האלוקי' עדיין לא תוכל להתקבל בנפש בבחי' המוחין שבה הנק' פנים אלא בבחי' אחוריים שבה, וה"ז כמשל אדם שדוחף את חבירו ממול ערפו מאחוריו שאין הנדחה מכיר ומרגיש במי שדחפו מי הוא כי לא ראהו ומכירו בהשגתו' אע"פ שידוע שדחפו אין זה ידיעה גמורה כי לא ידע רק הדחיפה ולא על בורי' מאין היתה זאת הדחיפה וכדומה, והנמשל יובן מפני שאור האהבה העליונה הבאה ונמשכה מלמעלה גבוה הרבה לא תצא רק כברק חיצו' בבחי' אחוריים דנפש בהתלהבות שלמעלה מהשגת האדם עד שלא ידע מאין היתה זאת ההתלהבות, והוא כמו שדחפו מאחוריו כו' כמ"שיי' במ"א ע"פ ואם בשבט יכהו מבחי' אור המקיף וזהו נק' בחי' אחר באחור וד"ל, וכדי שיהי' יחוד פכ"פ דהיינו שתבא אור האהבה עליונה בבחי' הפנימית במוח השגתו בהתבוננות צריך שיהי' תחילה בבחי' אבי"א וכו', ואח"כ יבא למדריגות בחי' הביטול לגמרי והוא שלא יהא נראה כיש ודבר באהבה זו שניכר שיש מי שאוהב כו' לומר שהוא דבר הוא כו', אלא יהי' בבחי' העדר מה"י ההרגשה בעצמו בהתפעלות שלא ידע כלל אם נתפעל אם לא, מפני שלא יתפוס מקום ויש כלל וכלל, והוא הנק' ירא' עילאה והיינו ירא בושת כו' ואז שורה עליו אהבה העליונה בבחי' פכ"פ שישגי ויכיר בבוראו כו'.

ועד"ז יובן שכל העליות ממדריגות למדריגות כו' ע"ד כל הנ"ל דהיינו בבחי' אחר באחור תחילה ואח"כ להיות רק בחי' נקודה אחת תחת יסוד כו'

-
- (6) כו' בכת"י ב: וכל.
 (7) כידוע ומבואר במ"א: ראה סידור עם משפטים כא, א. ובמאמרי אדהאמ"צ שמות ח"א ע' יד. ויקרא ח"א ע' סה. ח"ב ע' תפב. דברים ח"א ע' שסו וע' תק.
 (8) שנפעל: בכת"י ב: שנתפעל.
 (9) בהשגתו: בכת"י ב: בהשגחתו.
 (10) כמ"ש במ"א ע"פ ואם בשבט יכהו: ע"פ
 (11) מה: בכת"י ב: ליתא.

שהוא בחי' ביטול המל' ואח"כ פב"פ, וכל שעולה יותר ממדרגתו הראשונה צ"ל לידי בחי' הנ"ל, והמשל בזה יובן מאהבת התינוק לאביו שמרחוק משתוקק אליו באהבה הנרגשת מאוד תתבטל האהבה והוא בחי' ביטול כו' ואחר משך זמן הוא מקורב עמו בתכלית הקירוב כו' וד"ל. ובכל זה יובן הנמשל עוד למעלה ג"כ בבחי' עליות מל' דאצי' מקור כל הנבראים יש מאין כו', דהנה ידוע דהתהוות יש מאין הוא מבחי' מלכותו ית' ומפני שאין¹² מלך בלא עם כו' הוצרך להיות בחי' הסתלקות והתנשאות מדה זו למעלה כדי שיהי' התהוות היש להיות נפרד בפ"ע כו' וזאת ההסתלקות עיקר סיבת קיומם מאין ליש תמיד כידוע והרי זה ע"ד הנ"ל בבחי' אחר באחור בתחלה ולהיות המל' אח"כ נקודה חדא באצי' בהסתלקות הנ"ל ואח"כ נבנה בנין המל' באצי' עצמה בבחי' פב"פ וכמ"ש במ"א באריכות וד"ל. ובכל זה יובן מה שצ"ל ג' ראשונות בכל תפילה ותפילה גם בתפילת מוסף כו', מפני שג' ראשונות הוא ענין עליית המל'¹³ בבחי' הנ"ל עד שתהי' פב"פ, ומרומזים בקצרה בתפילה בתיבת עוזר¹⁴ ומושיע ומגן כו', ולהיות כי בכל פעם עלי' חדשה למל' ע"כ צ"ל ג"כ¹⁵ בכל תפילה בשחרית ומנחה כו' וד"ל.

והנה ע"ד הנ"ל יש ג"כ בשמש וירח הגשמי כו', דהנה כתיב עשה¹⁶ ירח למועדים ושמש ידע מבואו, וידוע מארז"ל¹⁷ שמש הוא דידע מבואו וירח לא ידע מבואו כו', והענין הוא כי ידוע בספרי התכונה דבתחילת החודש הירח נקודה חדא תחת השמש מפני שכל אור השמש מאיר עלי' תתבטל מהארת השמש ולא תאיר רק נקודה בעלמא, ותחילה היתה היא בחי' אחר באחור מפני שלא בא אור השמש בכל שטח הפנימי כו' עד חצי החודש שמתקרב בבחי' פנים בפנים, וז"ע מילוי הלבנה לפי שמקבלת בכל שטחה את אור השמש כו', ואח"כ כשחוזרת ומתקרבת תתבטל מלהאיר¹⁸ עד שנעשית בבחי' אב"א ואח"כ חוזרת להיות נקודה ואח"כ פב"פ כו', וכן חוזרת חלילה בכל חודש וד"ל. וזהו שמש הוא דידע מבואו אבל ירח לא ידע מבואו פי' מבואו היינו הארת השמש בירח¹⁹ כשמאיר בה רק בבחי' אחוריים עד דלא ידע הירח כלל מבואו מפני שעדיין אינו מקבל בבחי' הדעת והמוחין, וזהו עד דלא ידע דוקא וכמשל דחיפה מאחוריים וד"ל. והנמשל מזה יובן בשמש וירח עליונים ביחוד ז"נ דאצי' כידוע בווה"ק וע"ח שג"כ הוא ירח דלא ידע מבואו מבחי' היסוד כו' כי בתחילה הוא בבחי' אב"א אח"כ נקודה ואח"כ פב"ב כו' וד"ל.

והנה כל דרך הנ"ל בבחי' אב"א ואח"כ נקודה כו' הוא ענין הריקוד שמרקדין לפני הכלה בכל חידוש הלבנה באמרו כשם שאני רוקד וכו', הנה הריקוד

15 ג"כ: בכת"י ב: ג"ר [=ג' ראשונות].

16 עשה ירח למועדים: תהלים קד, יט.

17 מארז"ל שמש הוא דידע: ר"ה כב, א.

18 מלהאיר: בכת"י ב: להאור.

19 בירח: בכת"י ב נוסף: שעתידה

להתחדש כמותו כו' שמאיר.

12 שאין מלך בלא עם: בחי' וישב לח, ל. ראה הנסמן במאמרי אדה"ז על פרשיות התורה ח"ב לע' תרלא.

13 המל': בכת"י ב: עליות המל'.

14 עוזר ומושיע ומגן: ראה פע"ח שער

העמידה פ"ו ופטי"ז ואילך.

הגשמי כששני בנ"א מרקדין זה כנגד זה הרי המה מתקרבינ²⁰ וחוזרין ומתקרבין עד כמה פעמים כידוע, וכמו"כ בכנ"י כו' שעתידים להתחדש כמותה עם הקב"ה הוא בבחי' ריקוד להתרחק ולהיות בבחי' נקודה כשמש וירח הנ"ל כנ"ל וחוזרים ומתקרבים וחוזרים ומתרחקים וכו' (וזהו ג"כ משל ששאלו מהרה"מ ז"ל ענין הריקוד מהו והשיב הכלה²¹ הופכת פני' כו' פי' להיות בבחי' אחר באחר תחילה אח"כ פב"פ כו' וד"ל.

(וזהו ג"כ משל הבעש"ט הנ"ל מהמדריגות הבלולים (הנק' שווינדל טרעפ)) שמתרחק ומתקרב וחוזר ומתקרב כו' וד"ל).

וזהו אז תשמח בתולה במחול כו', כי הנה כנ"י²² נק' לעת"ל בשם בתולה דייקא ולא בעולה כמ"ש גן²³ נעול מעיין חתום כו', והטעם הוא לפי שעכשיו א"א למל' (הנק' כלה ונק' כנ"י כידוע) להתעלות בבחי' פנים בפנים כי אם בבחי' סדר העלי' הנ"ל מבחי' אחוריים להיות בנקודה כו' והרבה מיני עלי' וירידה יש כאלה ע"י דרכי השערים שלמעלה כשנכנסים ויוצאים בהם כו', והיינו כמו בעולה שמתייחדת הרבה פעמים מפני הריחוק מקודם, אבל לע"ל שיהי' גילוי אלקות למעלה²⁴ בכל העולמות ולא תצטרך המל' לעלות כלל כי בכאן יהי' האורות מצד עצם הגילוי כו' כמ"ש במ"א ע"כ נק' בתולה כמעין חתום מבילתי תצטרך למשפיע כלל וד"ל, וע"כ יהי' הריקוד אז בבחי' מחול דוקא דהיינו בחי' עיגולים שאין בו ריחוק וקירוב כלל כמו בריקוד שמרקדין זה כנגד זה וכו'.

וביאור ענין העיגולים הנה ידוע ההפרש בין עגולים ליושר, בחי' עגולים היינו כמו שהנפש כלולה בעצמה כל כוחות שלה שמתפשטים אח"כ בגוף וכולם בבחי' ההעלם כלולים זה בזה, כח חכ' בכח חסד כו', ואח"כ שמתפשט בכלי²⁵ אברי הגוף הוא בבחי' היושר דהיינו בבחי' התחלקות קוויז זה למעלה²⁶ מזה, כח החכ' שורה בראש והחסד בלב כח ההילוך ברגל כמ"ש במ"א באריכות, והנה ידוע שגם בבחי' היושר הנה כל האברים כלולים זה מזה, שהרי הראש מרגיש גם הכאב הצפורן שברגל כו', והוא מפני שיש גידי המוח ברגל וגידי הרגל במוח ונעוץ²⁷ סופן בתחילתן כו' כמ"ש במ"א, אך הנה עכ"ז יש להבין מאחר שכן הוא למה לא יוכל הראש להלוך ולעמוד ממש כמו הרגל, מאחר שכלולים זה מזה והרי בודאי יש בו כח ההילוך שברגל כו', אלא הענין הוא דהגם

20 מתקרבין וחוזרין ומתקרבין: בכת"י ב':
 21 הכלה הופכת פני': פסחים פו, א.
 22 כנ"י נק' לע"ל בשם בתולה: ראה ירמ' לא, ג. זח"ג פט, א. רעז, א. וראה אוה"ת נשא ע' קה וע' קז (ושם ג"כ ע"פ גן נעול). וראה ע' קה וע' קז (ושם ג"כ ע"פ גן נעול). וראה מ"ז.
 23 גן נעול מעיין חתום: שה"ש ד, יב.
 24 למעלה: בכת"י ב': למטה.
 25 בכלי: בכת"י ב': בכל.
 26 למעלה: בכת"י ב': למטה.
 27 ונעוץ סופן בתחלתן: ראה ס"י פ"א

שיש בראש כח העמידה וההילוך שברגל אבל אינו רק בבחי' ההעלם שהוא בבחי' העגולים ולא בבחי' הגילוי ממש בציור התחלקות בקוין בבחי' היושר כנ"ל, ולכך לא יוכל לעמוד על הראש וד"ל, ולזה הטעם בחי'28 העגולים הן בבחי' נפש ובחי' יושר הוא בבחי' רוח, ואע"פ שבחי' העגולים גבוהים יותר שהרי הוא בבחי' ההתכללות עדיין כנ"ל. אך הענין הוא מפני שאינם אלא בבחי' העלם בלבד ונק' בשם נפש, אבל ביושר באים לידי גילוי ממש ע"כ יש בזה מה שאין בזה והוא בחי' רוח שגבוה מבחי' נפש כידוע.

ועתה יובן הנמשל למעלה בבחי' הריקוד דבחי' מחול לע"ל היינו בבחי' העגולים שלמעלה מן ההתחלקות קוין ואין שם ענין העלי' הנ"ל בבחי' אב"א נקודה כו', אלא יסובבו כולם בהשוואה א' וכו', והוא היפך בחי' היושר שיש בו קוין וירדית ועלי' כו' וד"ל.

בחורים וזקנים יחדיו כו', פי' בחורים הם האורות עליונים שמתחדשים באבי"ע בכ"י כמ"ש המחדש²⁹ בטובו מע"ב כו', וזקנים המה אשר למעלה מבחי' אורות האצ"י ואינם באים בבחי' התחדשות מפני שהם במדרגה עליונה קרובים יותר אל אוא"ס והוא בחי' או"א רדל"א³⁰ וכו', וכתב זקני³¹ באים בימים שאין באים למטה רק בבחי' לבוש והעלם גדול הנק' ימים כמ"ש יצרו³² ולא בבחי' גילוי כו' וד"ל. ולע"ל תתעלה בחי' המל' להיות הריקוד במחול דוקא דהיינו בבחי' העגולים שכולם שם כא' בהשוואה א' זקנים עם בחורים יחדיו עד"מ העיגול שאין בו מעלה ומטה ולא ריחוק וקירוב כו' וד"ל.

וכ"ן לפני ימות המשיח ממש אבל בימות המשיח ממש הרי אז נאמר אשת³³ חיל עטרת בעלה שתהי' למעלה גם מבחי' עיגולים ג"כ והוא בחי' היושר דב"ן דאבי"ע שיתעלה להיות למעלה מבחי' העגולים מפני צד המעלה שיש בו כנ"ל להיות בבחי' ההתחלקות עד שיש ברגל מה שאין בראש כו', וכמ"כ לע"ל יהי' נגלה³⁴ כבוד ה' בבחי' מל' דאצ"י כו' הנק' רגל, משא"כ בתחילה כו', וזהו עטרת בעלה כי בחי' הרוח למעלה מבחי' נפש כמ"ש במ"א דכאשר יתברר שם ב"ן יהי' למעלה משם מ"ה המברר כו' וד"ל.

28 זח"ג רפח, א]: בכת"ב ב כאן תרדל"א [תרין ריעין דלא מתפרשין – ע"פ זח"ג ד, א].

31 זקני' באים בימים: וירא יח, יא.

32 יצרו: תהלים קלט, טז.

33 אשת חיל עטרת בעלה: משלי יב, ד.

34 נגלה כבוד ה': ישעי' מ, ה.

28 בחי' העגולים הן בבחי' נפש: ע"ח ש"א ענף ג'. וראה בהנסמן בכ"ז במאמרי אדהאמ"צ בראשית ע' קעה ואילך. שער האמונה סג, א ואילך.

29 המחדש בטובו מע"ב: ברכת יוצר.

30 רדל"א [רישא דלא אתיידע – ע"פ

מוקדש

לחיזוק ההתקשרות לנשיאנו

כ"ק אדמו"ר זי"ע

ולזכות

הילד יהודה לייב שיחי

ליום הולדתו כ"ד תמוז

ולרגל ה"אָפּשערעניש" שלו, יו"ד מנחם-אב, ה'תשע"ד

ולזכות אָחיו ואחיותיו שיחיו

נדפס על ידי ולזכות הוריהם

הרה"ת ר' דוד וזוגתו מרת שרה חנה שיחיו מונדשיין

ולזכות זקניהם וזקנותיהם שליט"א